

Ikke i noens skygge

Som kammermusiker og akkompagnatør har Tor Espen Aspaas (37) knapt sin like her til lands. Plata bekrefter hans plass i toppsjiktet også som solist.

Tor Espen
Aspaas:
**MIRROR
CANON**
2L

Jeg har opplevd Leif Ove Andsnes måpe av beundring over Aspaas under Vinterfestspill på Røros for tre år tilbake (en fantastisk konsert med musikk av Paul Dukas). Noen hver kan måpe og la seg begeistre over Aspaas' siste plate hvor han spiller den første og andre wienerskole ut mot hverandre.

Ved å kontrastere Beethovens 32. klaversonate mot utvalgte verk av Schönberg, Webern og Berg, har ikke Aspaas bare spennende materiale for en glitrende framføring. Plata blir også et fascinerende stykke «praktisk» musikkvitenskap formildet av den for tiden yngste professor ved Norges Musikkhøgskole.

Hvem som i media og blant folk flest omtales og oppfattes som de store «stjernene», har ikke utelukkende med musikalske ferdigheter å gjøre. Tilfeldigheter, timing og repertoarvalg er blant faktorer som kan føre til at noen tilsynelatende spiller litt i skyggen av andre. Selv om han allerede kan se tilbake på en flott karriere og betydelig internasjonal oppmerksomhet, er Aspaas en av musikknorges «hemmeligheter».

Denne plata «avslører» definitivt hemmeligheten. Heller ikke her fristes den i aller beste mening kresen Aspaas til publikumsfrieri, men fra første anslag føler man som lytter sterkt at dette er stoff han har jobbet med i mange år. Resultatet er fjernt fra drøvtygd oppgulp; plata er et kreativt og smaksrikt, musikalsk gourmetmåltid. Lyd og teknisk produksjon er også topp.

I den grad Aspaas har vært i noens skygge, skal sola skinne på ham nå. At han i tillegg er en glitrende verbal formidler av musikk og egne tanker med utspring i musikken, understrekes av boka/tekstsamlingen som lanseres parallelt med plata.

HØYDEPUNKT: Andresatsen i «Sonate nr. 32» (Beethoven) og Alban Bergs «Sonate für Klavier»

Anmeldt av OLE-EINAR ANDERSEN